अपराङ्मुख nicht das Gesicht abkehrend, (*n. adv.* ohne Rückhalt, freimütig*).

अपराजित unbesiegt; *m. N. eines mythischen Schwerts; f.* आ *N. eines Krauts, (einer best. Kunst*); eines Metrums.*

अपराद्ध gefehlt, verfehlt, gesündigt (habend); *n.* Schuld, an (*Gen. o. Loc.*).

अपराद्धि *f.* Versehen, Missgriff.

अपराध *m.* Vergehen, Schuld, Beleidigung,

अपराधिन् fehlend, schuldig; *m.* Sünder, Bösewicht.

अपरान्त an der westlichen Grenze wohnend; *m.* das westliche Gebiet; *Pl.* dessen Bewohner.

अपरावृत्त nicht zurückgekehrt. **°भागधेय** dem das Glück nicht zurückkehrt, ein Unglücksvogel.

अपराह्ण *m.* Nachmittag.

अपरिक्रम der nicht umhergehen kann.

अपरिक्षत unverletzt, wohlbehalten. (**°शरीर** *Adj.* gesunden Leibes.*)

अपरिग्रह besitzlos; *m.* Nichtergreifung, Besitzlosigkeit.

अपरिचय *m.* Unbekanntschaft.

अपरिचित unbekannt.

अपरिच्छद ohne Reisegerät *o.* Gefolge.

अपरिच्छिन्न nicht abgeschnitten, unbegrenzt.

अपरिच्छेद *m.* Nichtentscheidnng, Unentschlossenheit.

अपरितोष unbefriedigt.

अपरित्यक्त unverlassen.

अपरित्यज्य ohne zu verlassen.

अपरित्याग *m.* das Nichtfahrenlassen.

अपरिनिर्वाण nicht ganz erloschen *o.* beendigt.

अपरिनिष्ठित nicht ganz feststehend, noch auf schwachen Füfsen stehend.

अपरिबाध unbehindert, grenzenlos.*

अपरिवाद्य nicht zu tadeln.

अपरिहत ungehemmt, schrankenlos.

अपरिहार *m.* die Nichtvermeidung.

अपरिहार्य nicht zu vermeiden.

अपरिहोयमान ununterlassen, nicht mangelnd.

अपरिहृत unvermieden, ausgeübt.

अपरीक्षित unüberlegt, unbesonnen.

अपरेण hinter, westlich von (*Acc.*).

अपरेद्युस् am folgenden Tage.

अपरोक्ष nicht aus den Augen liegend, gegenwärtig, wahrnehmbar. *Loc.* wenn man selbst dabei gewesen ist (*g.*).

अपरोक्षत्व *n.* das Voraugenstehen.

अपरोक्षय्, **°यति** beaugenscheinigen.

1. **अपर्तु** *m.* nicht die rechte Jahreszeit.

3. **अपर्तु** unzeitig.

अपर्यन्त unbegrenzt.

अपर्वन् *n.* (*ved. Loc.*) an einer Stelle wo kein Gelenk ist.

अपवर्ग *m.* Abschluss, Ende, Erlösung.

अपवाद *m.* Widerlegung, Aufhebung, Ausnahme, Tadel.

अपवादिन् (—°) tadelnd, verleumdend.

अपवारितम् *u.* **°वार्य** im Geheimen, für sich (*im Drama*).

अपविघ्न unbehindert.

अपविद्ध *s.* **व्यध्**.

अपवृत्त von schlechtem Benehmen.

अपवेध *m.* fehlerhafte Durchbohrung.

अपव्रत ungehorsam.

अपशब्द *m.* üble Nachrede; fehlerhafte Sprache.

अपश्य nicht sehend.

अपश्यन्त् nicht sehend, — gewahr werdend, — prüfend.

1. **अपस्** *n.* Werk, Handlung.

2. **अपस्** werkthätig, geschäftig.

अपसद *m.* ein Ausgestofsener, gemeiner Mensch.

अपसर *m.*, **°ण** das Fortgehen.

अपसव्य nicht der linke, der rechte.

अपसार *m.* der Ausgang, Ausweg.

अपसारिता *f.* Ausgang, Ende.*

अपस्, **°स्यति** thätig sein.

अपह (—°) tilgend.

अपहति *f.* Abwehr, Vertreibung.

अपहन्तर् *m.* (*f.* **°न्त्री**) Abwehrer, Vertreiber.

अपहरण *n.* Wegnahme, Entwendung.

अपहर्तर् *m.* der Entführer, Entwender.

अपहार *m.* Fortnahme, Entziehung, Verheimlichung.